

PETRÓCZI ÉVA

Rekviem egy kávégépert
szülővárosomnak, Pécsnek – és minden eltűnő szépségnek

Cafilisch Kristófné
 Murányi Anna,
 a Cukros Ómama,
 a szigorú, dolgos
 cukrászdás nagyasszony
 (mesélnek róla régi fotográfiák!)
 mindig ellágyult közeledben,
 te, minden kávémasinák
 legszebbike, akinek
 herendi porcelán köntösén

pillangók röpdöstek,
 s indázott sok virág.

Kávétlan, illata-nincs,
 rideg raktárban
 alszik most e gép,
 de ott, a tetszhalálban
 hálásan őrzi még
 Murányi Anna kezének
 melegét.

*Herendi porcelán kávégép-burkolat
 (Az illusztráció forrása a Herendi Porcelánmanufaktúra honlapja.
 A képen látható gép a herendi Apicius Kávéházban van kiállítva.)*

PETRÓCZI ÉVA

Egy kávégép apropóján

A több mint kétszáz éves múltú pécsi Caflisch cukrászda nem egyszerűen az evés, az ínycsedés és a kávéillat-szimatolás helyszíne volt gyerekkoromban, sokkal több annál. Sziget a szűkölködés, a mindennapi veszélyek tengerében. Anyám sokkötetes naplójában vissza-visszatérő motívum, hogy még a hó végi teljes anyagi leépülés idején is rendelt magának egy kávé a Caflischban, nekem pedig egy dobostortát.

A hely szíve-lelke egy lepkés-virágos herendi kávégép volt. Néha, amikor a kávémasina éppen pihent két főzés között, óvatos felderítések után meg-megsimogattam. És ugyanezt megtettem, immár többszörös nagy-mamaként, 2008-ban, a *Szerelmes földrajz* sorozat keretében rólam készült, *Város-ajándékozó rigmusok* című portréfilm forgatásán is, amelyet részben itt vettünk fel.

A Caflisch, e békebeli fészek pár éve bezárt. Aztán felújítva 2011-ben újra megnyílt, de a gép már nem volt benne; eltűnt. Ma is, ha meglátok egy fotót erről a gyönyörű herendi kávéfőzőről – anno csak néhány készült ebből a porcelánburkolatból, a legelőkelőbb helyekre –, sírok, mint egy kisgyerek. Micsoda gyönyörű forma, micsoda minták; a puszta látásuk gyógyította nemzedékem ifjait-véneit, nyugalmas szépségükkel. Ha ezek a lelki törzshelyek eltűnedeznek, tovább fokozódik az árvaságunk. Ez nem fetisizmus, csupán a „sunt lacrimae rerum”, azaz a tárgyak könnyének – és bizony mosolyának – hite!

Drága, illatfelhős masinánk, várjon Rád boldog feltámadás – de Pécest!